

Dagoll rock

Dagoll Dagom torna a la càrrega amb les seves dues característiques dominants en escena: la llengua catalana i el musical. El pal de paller del nou muntatge és el rock català dels anys vuitanta i noranta. Era, probablement, una trobada lògica que ha trigat 25 anys a produir-se. Rock ratafia

JORDI BORDES

Dagoll Dagom va ser tot orelles a la proposta dels germans Ten: volien fer un musical bastint l'esquelet amb les cançons del rock català que van fer història ara fa uns 25 anys. Joan Lluís Bozzo ha assumit el repte de l'escriptura del llibret (a més de la direcció): la seva pretensió ha estat que la història fos sòlida i no es convertís en una excusa per anar cosint-hi els *hits* que els antics fans d'aquella moguda volien sentir. És una fórmula imprescindible per aconseguir tenir reclam també entre el públic que als anys vuitanta encara anava amb bolquers.

De fet, un bon grapat d'actors del repartiment han sentit els temes gràcies a la revifada del rock català. L'estrena, aquest diumenge, coincideix amb el primer concert d'aniversari dels 25 anys de Sopa de Cabra. Una tràgica topada? Gens. El musical *Cop de Rock* s'hi estarà molts me-

Núria (Paula Vives) canta *Clava't* de *Doble Buble*. En aquest descans apareix l'espurna d'amor entre el cantant Roc (Roger Berruezo, amb la guitarra) i Lluna (Mariona Castillo, sola a l'esquerra). / JOSEP LOSADA

sos, al Victòria (d'entrada, fins després de Nadal). L'èxit inesperat de la venda d'entrades dels concerts dels Sopa no fa res més que constatar la curiositat del públic d'abans i d'ara per conèixer i reviure una època d'eufòria.

Hi ha un grapat de temes recuperats del passat que no han deixat de sonar, en part gràcies a la longevitat de grups com ara Sopa de Cabra, Lax'n'Busto, Gossos i Els Pets. Sau és també un dels grups que més partitures aporten. Bozzo insisteix que el musical no pretén convertir-se en un jutge dels millors temes, ni tan sols dels més populars. S'han triat a partir del que reclamava la història i, gràcies a l'habilitat de Xasqui i Toni Ten, s'han fet adaptacions per proveir-los de noves sonoritats, en alguns casos. De Sau, s'han triat onze temes. Potser un homenatge a l'estreta relació del malaguanyat Carles Sabater (cantant del grup que també va protagonitzar *Els*

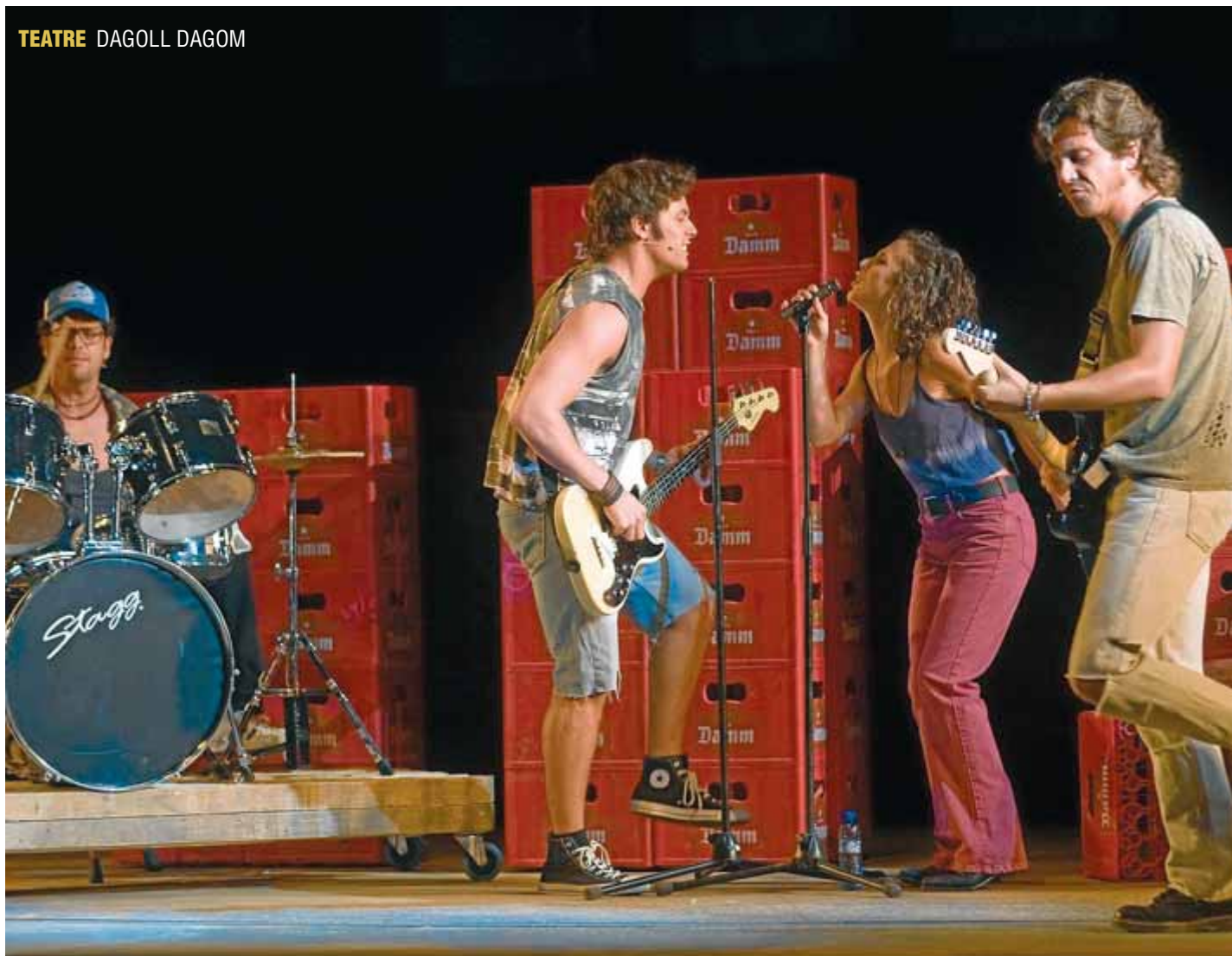
El pànic de partir de zero

Dagoll Dagom té tres fonts principals per construir els seus espectacles. Per una banda, parteix de peces literàries, generalment d'autors catalans, que musica (*Mar i cel* d'Àngel Guimerà, *Aloma* de Rodoreda o *Poe* d'Edgar Allan Poe, i *Pigmalió* de Bernard Shaw, per exemple). Per una altra, planteja versions de musicals més o menys moderns, sempre fent-ne una adaptació molt pròpia: *El Mikado* de Gilbert & Sullivan, *Els pirates dels mateixos autors*, *La Perritxola* d'Offenbach o *Boscós endins* de Sondheim. I finalment, la seva tercera font parteix de zero. El llibret es genera amb la música, o viceversa: en són exemples *Flor de nit* (Manuel Vázquez Montalbán i Guinovart), *Nit de Sant Joan* (amb cançons de Sisa), *Glups* (amb música de Joan Vives i el món pop del còmic), *Cacao* i, ara, *Cop de Rock*. El director artístic del TNC, Sergi Belbel, ha donat suport dos cops a la producció de Dagoll Dagom: en la reposició de *Mar i cel* (2004) i aventurant-se amb *Aloma* (2009). Per Belbel, Dagoll Dagom s'ha de centrar en les adaptacions literàries de novel·les que no estan pensades per a l'escena, un camp prolífic que el mateix TNXC també aborda sense fer-ne musicals (*Pedra de tartera* i *Mort de dama*, per citar dos exemples recents). És un camí feixuc que fa difícil l'èxit comercial, però. Dagoll, gairebé l'única empresa que manté l'etiqueta del musical en català de gran format, s'ha refugiat finalment en reposicions: *Mar i cel* (1988/2004), *El Mikado* (1986/2005), *Nit de Sant Joan* (1981/2010) i la mítica *Antaviana*, amb contes de Pere Calders (1978/1985).

pirates de Dagoll Dagom).

Cop de Rock explica com tres noies de les Terres de l'Ebre fan un viatge a l'Empordà com a festa de comiat de soltera de Lluna (Mariona Castillo). Per casualitat, assisteixen a un dels primers concerts de la banda Cop de Rock i totes tres flirtegen amb el bateria, amb el guitarra i, Lluna, amb el cantant Roc (Roger Berruezo). Aquesta trama d'amor d'estiu guanya profunditat quan es reprèn la segona part: una tragèdia implica la retrobada dels llavors il·lusionats joves amb la vida, una dècada més tard. L'amargor i l'evidència que la vida és més que els somnis romàntics de postes de sol donen més consistència als personatges.

El musical reuneix una quinzena d'actors en escena i una desena de músics al fossat. És una producció de molta envergadura en tractar-se d'una peça ideada en català. Si fins ara Dagoll Dagom ha traduït les peces si s'ha

A dalt, l'assaig de la banda. A sota, les dues amigues de Lluna, guarnides per anar al concert, sortint de la tenda. Llorenç Santamaria interpreta el pare de Roc, un vell rocker que fingeix haver abandonat la guitarra. / J. LOSADA

considerat possible la gira arreu de l'Estat (des de ja fa anys, cada vegada és més complicat fins i tot fer funcions a València en català o en castellà), sembla desaconsellable en aquesta ocasió. Tampoc són anys per a gires. La pretensió de la companyia és aguantar el màxim de temps al Victòria i atreure el públic d'arreu dels Països Catalans promovent viatges en grup en autocar.

L'escenografia juga a les grans dimensions amb unes roques penjades del telar que evocuen el cap de Creus. També dóna agilitat un escenari giratori que facilita la construcció d'un espai mentre s'està actuant al davant del prosceni.

Barcelona ha estat la plaça indispensable perquè els grups de rock català trobessin massa crítica. Però, majoritàriament, tots

venien de fora de la capital. Per això els personatges també són originaris de les Terres de l'Ebre i de l'Empordà. Si als concerts de rock català és habitual trobar-hi estelades, Bozzo no ha desapropiat l'oportunitat de fer picades d'ullet a aquest sentiment nacionalista fent parlar als protagonistes de Països Catalans o de la conveniència de cantar o no en castellà. Aquesta va ser de fet alguna

de les sortides d'alguns grups que, més tard, van tornar a centrar-se en el mercat més proper.

No és el primer musical que aprofita temes de rock en català per fer-ne una història. Fa poc menys d'un any, una companyia amateur va estrenar un muntatge amb temes de Tomeu Penya. Ricard Reguant també tenia en cartera la possibilitat de fer una adaptació d'un musical amateur

Assaig a Ca l'Estruch, de Sabadell, amb la projecció de la platja de fons. / DAGOLL DAGOM

estrenat amb temes d'Els Pets. Ara, Dagoll Dagom assumeix la primera producció professional, però és imaginable que són molts els intents que han quedat a mig camí. I és que, tot i l'evident camp llaurat del rock català, una de les dificultats d'aquest musical ha estat aconseguir els drets d'autor de cada tema (tot i que sovint només se n'utilitzi un fragment). De fet, hi ha algunes cançons que han saltat del repertori perquè l'autor no ha donat permís per fer-ne una versió, asseguren fonts de Dagoll.

La companyia es vesteix *grunge* i ataca amb guitarra, baix i bateria una història d'una banda de rock. Però s'ha apartat intel·ligentment de convertir el Victòria en un escenari amb format de concert. Està més ben ordit per l'escenografia, la dramaturgia, les adaptacions dels temes i la voluntat de fer una peça que agradi a tothom, i no només als melangiosos del rock en català, que ara tingui poder adquisitiu pels 30 euros de mitjana de l'entrada.

114037-103056A

suñer girona s.l.

peix i marisc fresc i congelat

- **IMPORTACIÓ - EXPORTACIÓ**
- **VENDA A L'ENGRÒS A HOSTALERIA, COL·LEGIS, ETC.**
- **MAGATZEM FRIGORÍFIC DE 2.500 m²**
- **ÀMPLIA GAMMA DE VERDURES CONGELADES I PRECUINATS**

VENDA AL DETALL: C/ Sta. Eugènia, 20 • Tel. 972 20 62 76 • 17001 GIRONA
C/ Sant Josep, s/n • Tel. 972 23 50 61 • Fax 972 23 51 62 • 17181 AIGUAVIVA (Girona)
sunergirona@sunergirona.cat • www.sunergirona.cat